

Arrest

nr. 307 105 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 29 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 februari 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. HUBERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) november 1997.

1.2. Verzoeker dient op 20 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 14 december 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Vietnamese nationaliteit, u bezit de Kinh etniciteit en u bent katholiek christen. In september 2016 werd u gearresteerd en twee dagen vastgehouden. U weet niet wat de reden of aanleiding was voor uw arrestatie. In de periode van september 2016 tot maart 2017 nam u deel aan drie betogingen tegen het bedrijf Formosa. U hielp eveneens de pastoor van de parochie Dong Son met het organiseren van de betogingen. U kreeg één oproepingsbrief van de Vietnamese politie waarin stond dat u zich diende aan te melden om te werken. U ging hier niet op in. Bovendien haalt u aan dat de Vietnamese overheid u onderdrukte omwille van uw geloof. De autoriteiten willen de katholiek gelovigen vernietigen.

U verliet Vietnam in mei 2017 via een programma voor export arbeid. Vanuit Vietnam reisde u naar Oekraïne waar u twee jaar verblijf. In 2019 ging u naar Duitsland waar u er verbleef tot april 2023. In Duitsland woonde u een betoging bij. De betoging ging over de verhuur van een stuk grondgebied door de Vietnamese overheid aan China. Vanuit Duitsland reisde u naar België en kwam hier aan op 12 april 2023. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 20 april 2023.

Bij terugkeer naar Vietnam vreest u dat de Vietnamese autoriteiten u zullen arresteren, veroordelen en opsluiten in de gevangenis.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: twee arbeidsovereenkomsten (origineel); een brief geschreven door een pastoor (origineel); foto's van protesten en foto's van u; een kopie van de informatiepagina van uw paspoort (geldig tot 23 maart 2030).

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het GGVS stelt evenmin dergelijk noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast omwille van het achterhouden van originele documenten die uw identiteit staven. Volgens uw verklaringen liet u uw originele Vietnamese identiteitskaart achter in Vietnam. U kon geen kopie neerleggen van uw identiteitskaart ondanks uw ouders en jongere broer nog in Vietnam wonen (CGVS, p. 7 en 8). Verder verklaarde u dat het paspoort waarmee u Vietnam verliet werd afgenomen in Oekraïne. Vervolgens vroeg u een nieuw paspoort aan bij de Vietnamese ambassade in Polen. Dat u een aanvraag indiende bij de Poolse ambassade maar nooit stappen ondernam om het paspoort in Duitsland of België te ontvangen kan niet worden gevolgd (CGVS, p. 8 en 9). U heeft een jongere zus in Polen. Ondanks u weinig contact heeft met haar kan er worden aangenomen dat u haar om hulp vroeg (CGVS, p. 7). Uiteindelijk legde u na het persoonlijk onderhoud, op 16 december 2023, een kopie neer van uw paspoort (uitgegeven in Warsaw op 23 maart 2020). Uw houding wekt het vermoeden dat u wel degelijk in het bezit bent van uw geldig origineel paspoort maar deze niet wenst voor te leggen.

Verder werd vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste kan het CGVS geen geloof hechten aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer op basis van onderstaande elementen:

1. U heeft Vietnam legaal verlaten met uw eigen paspoort, met het vliegtuig in mei 2017 (CGVS, p. 10). Indiende Vietnamese autoriteiten u daadwerkelijk willen veroordelen en opsluiten kan niet worden ingezien waarom ze u zonder problemen lieten vertrekken.

2. Het gegeven dat u zich tot de Vietnamese ambassade in Polen wendde om een nieuw paspoort te verkrijgen, bevestigt dat u geen vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p. 9).

3. U verbleef vanaf 2019 tot april 2023 in Duitsland. U diende er nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 10). Indien u daadwerkelijk problemen vreest bij terugkeer naar Vietnam en internationale bescherming noodzakelijk acht, kan verwacht worden dat u zich zo snel als mogelijk na uw aankomst in Duitsland tot de asiendiensten wendt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u in Duitsland aan het werk was en niet wist of de autoriteiten er asiel accepteren is geen afdoende verklaring (CGVS, p. 10). Dat u werken blijkbaar verkoos boven zich te informeren over de asielprocedure in Duitsland haalt de ernst van uw vrees volledig onderuit.

4. U kwam op 12 april 2023 aan in België en diende op 20 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in. U legde pas documenten neer ter staving van uw verzoek tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 december 2023 ondanks u er voordien meermaals werd op gewezen deze documenten zo spoedig als mogelijk over te maken. Sterker nog, bepaalde documenten zoals uw originele identiteitsdocumenten (of kopieën) en de oproepingsbrief kon u nog steeds niet neerleggen tijdens het persoonlijk onderhoud. U kon hiervoor geen aannemelijke verklaring geven. Het feit dat u pas recent aan de oproepingsbrief dacht ondermijnt de geloofwaardigheid ervan (CGVS, p. 4 en 5). Opnieuw geeft u geen blijk van een nood te hebben aan internationale bescherming.

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen:

1. U legde een frauduleus document neer ter ondersteuning van uw politieke activiteiten in Vietnam. Volgens uw verklaringen legde u een originele brief neer geschreven door een pastoor. Gezien het gesolliciteerde karakter heeft deze brief geen enkele objectieve bewijswaarde. Bovendien is het bijzonder vreemd dat u de originele brief van de pastoor zou kunnen voorleggen tijdens het persoonlijk onderhoud. De brief werd namelijk pas opgesteld op 23 november 2023, drie weken voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Dat u deze brief vanuit Vietnam wel tot in België kreeg maar andere documenten niet, waaronder de oproepingsbrief en uw identiteitskaart is niet geloofwaardig (CGVS, p. 4 en 5).

Bovendien schrijft de pastoor in zijn brief dat u vele malen werd opgeroepen door het gemeentebestuur. Volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud werd u slechts één keer opgeroepen (CGVS, p. 5). Verder stelde de pastoor dat u van 2018 tot 2019 deelnam aan de strijd voor de gerechtigheid voor de mensen. Dit mag verbazen gezien u Vietnam reeds verliet in mei 2017 (CGVS, p. 10). Bijgevolg is de brief van de pastoor in tegenstrijd met uw verklaringen. Bovendien is het vreemd dat de pastoor niets schreef over uw bijdrage aan het organiseren van de betogingen tussen september 2016 en maart 2017.

2. U verklaarde een oproepingsbrief te hebben ontvangen in mei 2016. U kreeg deze brief naar aanleiding van uw deelname aan de betogingen. In de brief werd u opgedragen om zich op 15 mei 2016 te melden (CGVS, p. 4, 5 en 15). Dat u de oproepingsbrief kreeg naar aanleiding van uw deelname in de betogingen kan niet worden gevolgd gezien u pas voor het eerst een betoging bijwoonde in september 2016. Wanneer geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde u niet meer te weten wanneer u de oproepingsbrief ontving. U zou de brief opnieuw opzoeken en de exacte datum doorsturen (CGVS, p. 15). U stuurde echter nooit een kopie van de oproepingsbrief, nog een reden voor het ontbreken ervan. Bijgevolg is het gegeven dat u een oproepingsbrief ontving niets meer dan een blote bewering die u niet kon staven.

3. Het gegeven dat u een oproepingsbrief ontving heeft u niet vermeld tijdens uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Nochtans werd u toen gevraagd om een overzicht te geven van **alle feiten** die aan de basis lagen voor uw vlucht uit uw land (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). U dacht er niet aan tijdens het interview bij de DVZ (CGVS, p. 16). Dat u een dergelijk kernelement in uw asielrelaas vergat haalt de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit.

4. Ten aanzien van de DVZ beweerde u te zijn gearresteerd in september 2016 (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1.). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd om alle redenen uit te leggen die u ertoe leidden Vietnam te verlaten, sprak u niet over de arrestatie. Pas wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of u ooit werd gearresteerd herinnerde u zich uw arrestatie (CGVS, p. 16). Het mag ten zeerste verbazen dat u deze gebeurtenis niet spontaan hebt aangehaald. Dat u zich eerder enkel concentreerde op de problemen naar aanleiding van Formosa kan niet overtuigen (CGVS, p. 16). Bovendien bleven uw verklaringen over de arrestatie vaag. Zo kon u niet aangeven wanneer u werd gearresteerd. U wou uw verklaringen bij de DVZ consulteren zodoende een tijdsindicatie te kunnen geven. Uiteindelijk kon u enkel aangeven dat u op het moment van de arrestatie nog geen betogingen had bijgewoond (CGVS, p. 16). Ook dit is vreemd gezien u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had verklaard nooit problemen te hebben gekend met de Vietnamese autoriteiten voor uw deelname aan de betogingen (CGVS, p. 11).

5. Dat net u, van de 2000 betogers, werd geïdентificeerd kan niet worden gevolgd. Volgens u komt dit door uw organiserende rol in de betogingen (CGVS, p. 14). Uw verklaringen hierover bleven echter zeer vaag en oppervlakkig. Vooreerst verwees u naar de door u neergelegde brief van de pastoor (CGVS, p. 6). Indien u daadwerkelijk de pastoor hielp bij het organiseren van de betogingen kan worden verwacht dat u hierover spontaan en gedetailleerd kunt vertellen. Nogmaals doorgevraagd over uw betrokkenheid bij de organisatie van de betogingen stelde u dat u spandoeken hielp maken en mensen warm maakte om mee te betogen (CGVS, p. 14). Uw oppervlakkige verklaringen kunnen niet overtuigen.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat u zeer weinig kon vertellen over de betogingen. U kwam steeds niet verder dan te herhalen dat er door de Vietnamese autoriteiten geweld werd gebruikt tegen

de betogers. Verder kon u aangeven dat de betogingen in september 2016, november 2016 en maart 2017 plaatsvonden met telkens een aanwezigheid van 2000 betogers (CGVS, p. 12 t.e.m. 14). Dergelijke informatie is echter makkelijk terug te vinden op het internet. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan niet u worden besloten dat u een prominente rol speelde in de organisatie van de betogingen en evenmin tijdens de betogingen. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat de Vietnamese autoriteiten specifiek u viseerden.

6. U kon sinds maart 2017 (de laatste betoging waaraan u deelnam) tot uw vertrek uit Vietnam zonder problemen in het huis van de kerk verblijven. Indien de Vietnamese autoriteiten stappen tegen u wilden ondernemen hadden ze hiertoe alle kansen. Volgens uw verklaringen liet de pastoor weten dat u in gevaar was. U kon echter niet uitleggen waarop de pastoor zich baseerde (CGVS, p. 15).

7.

Ten derde kon u niet aannemelijk maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van uw geloof. Uw motivatie om deel te nemen aan de betogingen was omdat u als katholiek werd onderdrukt door de regering (CGVS, p. 11). Wanneer u werd gevraagd om deze zaken te concretiseren, kwam u niet verder dan te stellen dat de politiemannen op allerlei vlakken moeilijk doen. Er werd tot twee keer toe gevraagd om te vertellen over specifieke gebeurtenissen. U kwam opnieuw niet verder dan algemeenheden (CGVS, p. 11 en 12). Uiteindelijk kon u enkel aanhalen dat u één keer werd tegengehouden met uw voertuig en dat u tijdens de betogingen werd geslagen omwille van uw geloof (CGVS, p. 12). Nergens blijkt uit uw verklaringen dat de door u beweerde onderdrukking ten aanzien van u dusdanig ernstig zou zijn geweest dat deze kan gelijkgesteld worden aan vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Conventie. Dat de betogers geconfronteerd werden met geweld van de Vietnamese autoriteiten omwille van hun geloofsovertuiging is een blote bewering die u niet wist te staven. Bovendien hebben de autoriteiten geen verdere stappen ondernomen tegen de pastoor van uw parochie. Hij wordt enkel in de gaten gehouden en mag het land niet uitreizen (CGVS, p. 15). Volgens uw verklaringen sprak de pastoor de betogers toe (CGVS, p. 14). Indien de Vietnamese autoriteiten effectief de katholieken willen vernietigen, zoals u beweerde, kan worden aangenomen dat ze concrete stappen ondernamen tegen de pastoor, wat ze niet deden (CGVS, p. 12).

Ten vierde kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde omwille van uw politiek engagement na uw vertrek uit Vietnam. Uit uw verklaringen bleek dat u éénmalig een betoging bijwoonde in Berlijn in het jaar 2019 (CGVS, p. 3 en 17). Dat u op basis van één betoging in Duitsland door de Vietnamese autoriteiten zou worden geïdoleerd kan niet worden gevolgd. Bovendien nam u contact op met de Vietnamese ambassade om een paspoort aan te vragen. Dit paspoort werd afgegeven op 23 maart 2020, na uw deelname aan de betoging in Berlijn.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Uw arbeidsovereenkomsten zijn niet relevant in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat Vietnamese documenten eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. De foto's die u neerlegde ter ondersteuning van uw politieke activiteiten zijn eveneens onvoldoende. U legt drie foto's neer van betogingen in Vietnam al bent u slechts op één foto duidelijk te zien.

In tweede instantie heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zoals omschreven in artikel 48/4 §2 b) van de wet over de subsidiaire bescherming loopt, noch blijkt dat er in Vietnam sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met voorgaande zijn er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in Vietnam een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de artikelen 48/3, 57/6, alinea 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur en van "de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen". Hij vindt tevens dat er sprake is van een "overduidelijke beoordelingsverging".

Vooreerst gaat hij in op de vluchtelingenstatus en verstrekt volgende toelichting bij zijn eerste middel:

"2.1.1. Volgens CGVS : over het feit dat geen enkel origineel identiteitsdocument werd neergelegd. Dit motief is niet serieus.

Dat verzoeker de Vietnamese nationaliteit heeft werd niet op afdoende wijze betwist De verklaringen van verzoeker over zijn familie, activiteiten en levensstijl in Vietnam kunnen de Belgische autoriteiten een voldoende nauwkeurig idee geven over zijn identiteit met betrekking tot de motieven voor zijn asielaanvraag en zijn vrees voor vervolging. Het CGVS kan derhalve niet afzien van het onderzoek naar de vrees voor vervolging in geval van terugkeer vanwege de enige redenen die zij aanbrengt.

Dat verzoeker de Vietnamese nationaliteit heeft is werd niet op afdoende wijze betwist. In ieder geval heeft verzoeker de documenten die in zijn bezit waren verstrekt, namelijk een brief geschreven door een pastoor (origineel) en een kopie van de informatiepagina van zijn paspoort.

2.1.2. Verder : een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie

Verzoeker is katholiek christen. In September 2016 werd hij gearresteerd en twee dagen vastgehouden.

In de période van September 2016 tot maart 2017 nam hij deel aan drie betogingen tegen het bedrijf Formosa. Hij hielp eveneens de pastoor van de parochie Dong Son met het organiseren van de betogingen.

Hij kreeg één oproepingsbrief van de Vietnamese politie waarin stond dat hij zich diende aan te melden om te werken. Hij ging hier niet op in. Bovendien haalt hij aan dat de Vietnamese verheld onderdrukte omwille van haar geloof. De autoriteiten willen de katholiek gelovigen vernietigen.

Hij verliet Vietnam in mei 2017 via een programma voor export arbeid. Vanuit Vietnam reisde hij naar Oekraïne waar hij twee jaar verblijf. In 2019 ging hij naar Duitsland waar hij er verbleef tot april 2023. In Duitsland woonde hij een betoging bij. De betoging ging over de verhuur van een stuk grondgebied door de Vietnamese overheid aan China.

Bij terugkeer naar Vietnam vreest hij dat de Vietnamese autoriteiten hem zullen arresteren, veroordelen en opsluiten in de gevangenis.

Het CGVS heeft niet op adequate wijze de vrees van verzoeker bij terugkeer onderzocht. Zo zijn de oproepingsbrief die door verzoeker werden neergelegd ernstige elementen die zijn beweringen staven en die door het CGVS niet op geldige wijze buiten beschouwing werden gelaten. Verzoeker kan niet op geldige wijze verweten worden zijn asielaanvraag te ondersteunen door middel van ieder nuttig bewijsmiddel, met inbegrip van die verkregen na de indiening van zijn asielaanvraag. Integendeel, dit wordt van alle asielzoekers verwacht.

Ten slotte, zelfs als er twijfel kan blijven bestaan, quod non, over één of ander aspect van de asielaanvraag van verzoeker, zijn de documenten die hij ter ondersteuning van zijn asielaanvraag heeft neergelegd van die aard dat ze de essentie van zijn beweringen versterken, alsook zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer. Voorts dient opgemerkt te worden dat het CGVS in dit geval niet aantoonde dat de documenten niet in overeenstemming zouden zijn met de realiteit. In dit opzicht is het feit dat Vietnam geconfronteerd wordt met corruptie op zichzelf onvoldoende om geen bewijswaarde toe te kennen aan documenten uit dit land.

2.1.3. DE VERVOLGINGSVREES :

Het kan niet beschouwd zijn dat verzoeker momenteel door haar nationale autoriteiten van een voile en gehele bescherming zou beschikken, welke vereist, behalve de lichamelijke veiligheid, de mogelijkheid om van zijn burgerrechten en van zijn sociale en economische fundamentele rechten te kunnen genieten.

Dat in het onderhavige geval, de ondergane feiten voldoende ernstig blijken opdat de eiser in haar vrees volhardt (C.P.R.R., 8.09.97, n° 96/1850/F517 (F), R.D.E., 1997, n° 94, p. 401).

Voorts gezien de situatie van Vietnam tegenwoordig, is de vrees van verzoeker nog altijd huidig (zie, mutatis mutandis, CPRR, 98-0779/ F 728 (Congo), R.D.E., 1999, n° 105, 622 ; CPRR, 98-0730/F868 (Congo, ex-Zaire) : idem).

Uiteindelijk, zelfs als er een twijfel bestaat, quod non, betreffende de natuur en de ernst van de vervolgingen waarvan de verzoeker zou het onderwerp kunnen zijn in geval van terugkeer, moet deze twijfel in ruime mate aan de verzoeker weldoen (CPRR, n° 98-1152/F 871/cd; CPRR, 99 - 0271/F 872; CPRR, 27.7.99, n° 99-0012/F 862; CPRR, 16.7.99, n° 99 - 0173; CPRR, 9.7.99, n° 98-1079).

In hoofde van verzoeker bestaat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

Verzoeker voert in een tweede middel een schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur en van "de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen". Hij vindt tevens dat er sprake is van een "overduidelijke beoordelingsvergingssing".

Hij gaat in op de subsidiaire beschermingsstatus en verstrekt volgende toelichting bij zijn tweede middel:

"In het onderhavige geval, moet de Belgische overheid weten dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt.

Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen en doodsb bedreigingen zal worden onderworpen als voordien."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschafft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van d beslissingen in aanmerking kunnen

genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de Vietnamese overheid omwille van zijn deelname aan verschillende betogingen tegen het bedrijf Formosa en zijn deelname aan een betoging in Duitsland. Hij vreest ook gediscrimineerd te worden omwille van zijn christelijke geloofsovertuiging. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten, omdat:

(a) verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door het achterhouden van originele identiteitsdocumenten die zijn identiteit kunnen staven waarbij (i) hij verklaarde dat zijn originele identiteitskaart nog in Vietnam is en hij slaagt er niet in een kopie van deze identiteitskaart voor te leggen ondanks dat zijn ouders en jongere broer zich nog in Vietnam bevinden; (ii) het opmerkelijk is dat verzoeker een nieuw paspoort heeft aangevraagd bij de ambassade in Polen maar nog altijd geen verdere stappen heeft ondernomen om het paspoort te ontvangen in België; (iii) hij een zus heeft in Polen die hij niet om hulp heeft gevraagd om zijn paspoort voor hem te gaan ophalen en op te sturen en (iv) hij na het persoonlijk onderhoud een kopie voorlegt van zijn paspoort maar zijn houding doet vermoeden dat hij wel degelijk in het bezit is van zijn origineel paspoort maar deze niet wenst voor te leggen;

(b) indien de Vietnamese autoriteiten verzoeker werkelijk wilden opsluiten en veroordelen er niet kan worden ingezien waarom ze hem legaal en zonder problemen uit het land lieten vertrekken;

(c) het feit dat verzoeker in Polen een nieuw paspoort bij de ambassade heeft kunnen aanvragen bevestigt dat hij geen vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de autoriteiten van zijn land;

(d) verzoeker van 2019 tot 2023 in Duitsland verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen waarbij (i) kan verwacht worden dat indien verzoeker werkelijk problemen vreest bij een terugkeer naar Vietnam en internationale bescherming noodzakelijk acht, hij zo snel mogelijk na zijn aankomst in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indient en (ii) de ernst van zijn vrees onderuit wordt gehaald doordat hij in Duitsland werken blijkbaar verkoos boven zich te informeren over de asielprocedure;

(e) verzoeker pas tijdens zijn persoonlijk onderhoud documenten neerlegde ondanks dat hij daarvoor al meermaals erop was gewezen dat hij zijn documenten zo spoedig mogelijk moest overmaken waarbij (i) hij zijn originele identiteitsdocumenten of kopieën hiervan en zijn oproepingsbrief bij het persoonlijk onderhoud nog steeds niet kon voorleggen en hiervoor geen aannemelijke verklaring kon geven en (ii) het feit dat verzoeker pas recent aan de oproepingsbrief dacht de geloofwaardigheid ervan ondermijnt;

(f) verzoeker een frauduleus document heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn politieke activiteiten in Vietnam waarbij (i) de brief van de pastoor geen enkele objectieve bewijswaarde heeft wegens het gesolliciteerde karakter ervan; (ii) het vreemd is dat verzoeker de brief tijdens het persoonlijk onderhoud kon voorleggen gelet op het feit dat de brief pas drie weken voor het onderhoud is opgesteld; (iii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker deze brief vanuit Vietnam wel tot in België kreeg, maar andere documenten zoals zijn oproepingsbrief en identiteitskaart niet; (iv) hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde één keer te zijn opgeroepen maar de pastoor in de brief schrijft dat hij meermaals door het gemeentebestuur werd opgeroepen; (v) de pastoor schrijft dat verzoeker deelnam aan de strijd voor de gerechtigheid voor de mensen van 2018 tot 2019, maar verzoeker in 2017 al uit Vietnam vertrokken is en (vi) het vreemd is dat de pastoor niets schreef over verzoekers bijdrage aan het organiseren van betogingen in 2016 en 2017, zoals verzoeker verklaarde dat hij deed;

(g) het gegeven dat verzoeker een oproepingsbrief ontving wegens zijn deelname aan verschillende betogingen een blote bewering betreft waarbij (i) hij verklaarde zijn oproepingsbrief wegens zijn deelname aan betogingen in mei 2016 te hebben ontvangen, wat in strijd is met zijn verklaring dat hij zijn eerste betoging pas bijwoonde in september 2016; (ii) na confrontatie met zijn tegenstrijdige verklaringen, hij beweerde niet meer te weten wanneer hij de oproepingsbrief ontving en (iii) hij nooit een kopie van de oproepingsbrief heeft doorgestuurd en geen reden heeft opgegeven waarom hij deze niet kon neerleggen;

(h) verzoeker tijdens zijn gehoor bij de DVZ zijn oproepingsbrief nooit heeft vermeld terwijl er wel werd gevraagd naar alle feiten die aan de basis lagen voor het vertrek uit zijn land;

(i) verzoeker bij de DVZ vermeldde dat hij in september 2016 werd gearresteerd maar dit tijdens zijn vrij relaas bij het persoonlijk onderhoud niet meer vermeldde, waarbij (i) hij pas wanneer er uitdrukkelijk gevraagd werd of hij ooit gearresteerd werd deze arrestatie vermeldde; (ii) het opvallend is dat hij zo'n gebeurtenis niet spontaan vermeldde; (iii) verzoekers verklaringen over de arrestatie zeer vaag bleven en hij niet kon situeren wanneer hij precies werd gearresteerd; (iv) hij enkel kon aangeven dat hij op het moment van de arrestatie nog geen betogingen had bijgewoond, wat opmerkelijk is gelet op zijn verklaring dat hij voor zijn deelname aan de betogingen nog nooit problemen had gehad met de Vietnamese autoriteiten;

(j) het onaannemelijk is dat verzoeker werd gevisieerd terwijl er 2000 betogers aanwezig waren, waarbij hij verklaarde dat dit kwam door zijn organiserende rol maar zijn verklaringen hierover zeer vaag en oppervlakkig bleven;

(k) verzoeker zeer weinig kon vertellen over de betogingen waarbij (i) hij niet verder kwam dan steeds te herhalen dat de Vietnamese autoriteiten geweld gebruikten tegen de betogers en (ii) hij enkel kon vertellen dat er betogingen hadden plaatsgevonden in september 2016, november 2016 en maart 2017 maar deze informatie heel makkelijk terug te vinden is op het internet;

(l) verzoeker sinds maart 2017 tot aan zijn vertrek zonder problemen in het huis van de kerk kon verblijven waarbij (i) de Vietnamese autoriteiten alle kans hadden om iets te ondernemen tegen verzoeker indien zij dit werkelijk wilden en dit niet hebben gedaan en (ii) volgens verzoekers verklaringen de pastoor liet weten wanneer hij in gevaar was, maar hij niet weet op welke informatie de pastoor zich baseerde;

(m) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn geloof waarbij (i) wanneer hij werd gevraagd om de discriminatie wegens zijn geloof te concretiseren, hij niet verder kwam dan te stellen dat politieagenten op allerlei vlakken moeilijk doen; (ii) hij twee keer werd gevraagd om te vertellen over specifieke gebeurtenissen maar niet verder kwam dan algemeenheden; (iii) nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat de door hem aangevoerde onderdrukking, die bestond uit het eenmalig tegenhouden van zijn auto en het zijn geslagen op een betoging, dusdanig ernstig is dat ze gelijkgesteld kan worden met vervolging volgens de Conventie van Genève; (iv) het feit dat betogers geconfronteerd worden met geweld van de autoriteiten een blote bewering betreft; (v) het opmerkelijk is dat de Vietnamese autoriteiten geen verdere stappen ondernomen hebben tegen de pastoor van verzoekers parochie en hij enkel in de gaten wordt gehouden en het land niet mag verlaten en (vi) indien de Vietnamese autoriteiten werkelijk de katholieken willen vernietigen zoals verzoeker beweert, kan worden aangenomen dat ze concrete stappen zouden ondernemen tegen de pastoor, wat ze niet hebben gedaan;

(n) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij op basis van deelname aan één betoging in Duitsland door de Vietnamese autoriteiten zou vervolgd worden, waarbij hij na zijn deelname aan deze betoging nog contact opgenomen heeft met de Vietnamese autoriteiten om een paspoort aan te vragen;

(o) de documenten die verzoeker neerlegt niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie nog kunnen ombuigen waarbij (i) verzoekers arbeidsovereenkomsten niet relevant zijn bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming; (ii) uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Vietnamese documenten eenvoudig te verkrijgen zijn door middel van corruptie of vervalsing en (iii) de foto's die verzoeker neerlegde om zijn politieke activiteiten te staven eveneens onvoldoende zijn aangezien hij maar op één van de drie foto's van de betogingen in Vietnam duidelijk te zien is.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Volgens verzoeker werd zijn Vietnamese nationaliteit door de commissaris-generaal niet op afdoende wijze betwist. Hij stelt dat hij de stukken die hij in zijn bezit had, namelijk een originele brief geschreven door een pastoor en een kopie van de informatiepagina van zijn paspoort, heeft neergelegd. Met deze verklaringen slaagt verzoeker er echter niet in afbreuk te doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal waar hij stelt dat het opmerkelijk is dat verzoeker geen stappen heeft ondernomen om zijn originele paspoort dat hij bij de Poolse ambassade heeft aangevraagd, in België te ontvangen of door zijn jongere zus te laten ophalen bij de Poolse ambassade en te laten opsturen. Dat verzoeker geen inspanningen gedaan heeft om zijn origineel paspoort te verkrijgen, doet reeds op ernstige wijze afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat: *“Volgens uw verklaringen liet u uw originele Vietnamese identiteitskaart achter in Vietnam. U kon geen kopie neerleggen van uw identiteitskaart ondanks uw ouders en jongere broer nog in Vietnam wonen (CGVS, p. 7 en 8). Verder verklaarde u dat het paspoort waarmee u Vietnam verliet werd afgenomen in Oekraïne. Vervolgens vroeg u een nieuw paspoort aan bij de Vietnamese ambassade in Polen. Dat u een aanvraag indiende bij de Poolse ambassade maar nooit stappen ondernam om het paspoort in Duitsland of België te ontvangen kan niet worden gevolgd (CGVS, p. 8 en 9). U heeft een jongere zus in Polen. Ondanks u weinig contact heeft met haar kan er worden aangenomen dat u haar om hulp vroeg (CGVS, p. 7). Uiteindelijk legde u na het persoonlijk onderhoud, op 16 december 2023, een kopie neer van uw paspoort (uitgegeven in Warsaw op 23 maart 2020). Uw houding wekt het vermoeden dat u wel degelijk in het bezit bent van uw geldig origineel paspoort maar deze niet wenst voor te leggen.”*

4.1.6. Verzoeker vindt verder dat de oproepingsbrief van de Vietnamese politie die hij heeft ontvangen op ongeldige wijze buiten beschouwing wordt gelaten door de commissaris-generaal. De Raad wijst er echter op dat verzoeker op generlei wijze duidelijk maakt op welke manier de beoordeling van de commissaris-generaal

van de oproepingsbrief ongeldig zou zijn, waarbij de Raad vaststelt dat verzoeker de oproepingsbrief ook bij dit beroep niet heeft neergelegd, noch een reden geeft voor het ontbreken ervan. Met dit ongefundeerd betoog doet hij dan ook geen afbreuk aan de vaststellingen van de commissaris-generaal waar hij vaststelt dat: *“U verklaarde een oproepingsbrief te hebben ontvangen in mei 2016. U kreeg deze brief naar aanleiding van uw deelname aan de betogingen. In de brief werd u opgedragen om zich op 15 mei 2016 te melden (CGVS, p. 4, 5 en 15). Dat u de oproepingsbrief kreeg naar aanleiding van uw deelname in de betogingen kan niet worden gevolgd gezien u pas voor het eerst een betoging bijwoonde in september 2016. Wanneer geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde u niet meer te weten wanneer u de oproepingsbrief ontving. U zou de brief opnieuw opzoeken en de exacte datum doorsturen (CGVS, p. 15). U stuurde echter nooit een kopie van de oproepingsbrief, nog een reden voor het ontbreken ervan. Bijgevolg is het gegeven dat u een oproepingsbrief ontving niets meer dan een blote bewering die u niet kon staven. Het gegeven dat u een oproepingsbrief ontving heeft u niet vermeld tijdens uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Nochtans werd u toen gevraagd om een overzicht te geven van **alle feiten** die aan de basis lagen voor uw vlucht uit uw land (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). U dacht er niet aan tijdens het interview bij de DVZ (CGVS, p. 16). Dat u een dergelijk kernelement in uw asielaanvraag vergat haalt de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit.”*

4.1.7. Waar verzoeker nog aanhaalt dat de commissaris-generaal niet aantoont dat de documenten die hij neerlegt niet in overeenstemming zijn met de realiteit en dat het feit dat Vietnam geconfronteerd wordt met corruptie op zichzelf onvoldoende is om geen bewijswaarde toe te kennen aan deze documenten, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal de documenten die verzoeker heeft neergelegd wel degelijk aan een individuele beoordeling heeft onderworpen waarbij hij verschillende onaannemelijkheden vaststelde. De commissaris-generaal stelt op pertinente wijze vast dat: *“U legde een frauduleus document neer ter ondersteuning van uw politieke activiteiten in Vietnam. Volgens uw verklaringen legde u een originele brief neer geschreven door een pastoor. Gezien het gesolliciteerde karakter heeft deze brief geen enkele objectieve bewijswaarde. Bovendien is het bijzonder vreemd dat u de originele brief van de pastoor zou kunnen voorleggen tijdens het persoonlijk onderhoud. De brief werd namelijk pas opgesteld op 23 november 2023, drie weken voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Dat u deze brief vanuit Vietnam wel tot in België kreeg maar andere documenten niet, waaronder de oproepingsbrief en uw identiteitskaart is niet geloofwaardig (CGVS, p. 4 en 5). Bovendien schrijft de pastoor in zijn brief dat u vele malen werd opgeroepen door het gemeentebestuur. Volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud werd u slechts één keer opgeroepen (CGVS, p. 5). Verder stelde de pastoor dat u van 2018 tot 2019 deelnam aan de strijd voor de gerechtigheid voor de mensen. Dit mag verbazen gezien u Vietnam reeds verliet in mei 2017 (CGVS, p. 10). Bijgevolg is de brief van de pastoor in tegenstrijd met uw verklaringen. Bovendien is het vreemd dat de pastoor niets schreef over uw bijdrage aan het organiseren van de betogingen tussen september 2016 en maart 2017.”* en *“De documenten die u voorlegde ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Uw arbeidsovereenkomsten zijn niet relevant in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat Vietnamese documenten eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. De foto's die u neerlegde ter ondersteuning van uw politieke activiteiten zijn eveneens onvoldoende. U legt drie foto's neer van betogingen in Vietnam al bent u slechts op één foto duidelijk te zien.”*

De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen enkel dienstig argument ontwikkelt, dat de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van de neergelegde stukken, die pertinent en draagkrachtig is, onderuit haalt of hier een ander licht op werpt.

4.1.8. De commissaris-generaal oordeelt verder in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen, die door verzoeker volledig onbesproken worden gelaten:

“Ten eerste kan het CGVS geen geloof hechten aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer op basis van onderstaande elementen:

1. U heeft Vietnam legaal verlaten met uw eigen paspoort, met het vliegtuig in mei 2017 (CGVS, p. 10). Indiende Vietnamese autoriteiten u daadwerkelijk willen veroordelen en opsluiten kan niet worden ingezien waarom ze u zonder problemen lieten vertrekken.

2. Het gegeven dat u zich tot de Vietnamese ambassade in Polen wendde om een nieuw paspoort te verkrijgen, bevestigt dat u geen vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p. 9).

3. U verbleef vanaf 2019 tot april 2023 in Duitsland. U diende er nooit een verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 10). Indien u daadwerkelijk problemen vreest bij terugkeer naar Vietnam en

internationale bescherming noodzakelijk acht, kan verwacht worden dat u zich zo snel als mogelijk na uw aankomst in Duitsland tot de asieldiensten wendt om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u in Duitsland aan het werk was en niet wist of de autoriteiten er asiel accepteren is geen afdoende verklaring (CGVS, p. 10). Dat u werken blijkbaar verkoos boven zich te informeren over de asielprocedure in Duitsland haalt de ernst van uw vrees volledig onderuit.

4. U kwam op 12 april 2023 aan in België en diende op 20 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in. U legde pas documenten neer ter staving van uw verzoek tijdens het persoonlijk onderhoud op 14 december 2023 ondanks u er voordien meermaals werd op gewezen deze documenten zo spoedig als mogelijk over te maken. Sterker nog, bepaalde documenten zoals uw originele identiteitsdocumenten (of kopieën) en de oproepingsbrief kon u nog steeds niet neerleggen tijdens het persoonlijk onderhoud. U kon hiervoor geen aannemelijke verklaring geven. Het feit dat u pas recent aan de oproepingsbrief dacht ondermijnt de geloofwaardigheid ervan (CGVS, p. 4 en 5). Opnieuw geeft u geen blijk van een nood te hebben aan internationale bescherming.

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas op basis van onderstaande elementen:

[...]

Ten aanzien van de DVZ beweerde u te zijn gearresteerd in september 2016 (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1.). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd om alle redenen uit te leggen die u ertoe leidden Vietnam te verlaten, sprak u niet over de arrestatie. Pas wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of u ooit werd gearresteerd herinnerde u zich uw arrestatie (CGVS, p. 16). Het mag ten zeerste verbazen dat u deze gebeurtenis niet spontaan hebt aangehaald. Dat u zich eerder enkel concentreerde op de problemen naar aanleiding van Formosa kan niet overtuigen (CGVS, p. 16). Bovendien bleven uw verklaringen over de arrestatie vaag. Zo kon u niet aangeven wanneer u werd gearresteerd. U wou uw verklaringen bij de DVZ consulteren zodoende een tijdsindicatie te kunnen geven. Uiteindelijk kon u enkel aangeven dat u op het moment van de arrestatie nog geen betogingen had bijgewoond (CGVS, p. 16). Ook dit is vreemd gezien u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had verklaard nooit problemen te hebben gekend met de Vietnamese autoriteiten voor uw deelname aan de betogingen (CGVS, p. 11).

Dat net u, van de 2000 betogers, werd geviseerd kan niet worden gevolgd. Volgens u komt dit door uw organiserende rol in de betogingen (CGVS, p. 14). Uw verklaringen hierover bleven echter zeer vaag en oppervlakkig. Vooreerst verwees u naar de door u neergelegde brief van de pastoor (CGVS, p. 6). Indien u daadwerkelijk de pastoor hielp bij het organiseren van de betogingen kan worden verwacht dat u hierover spontaan en gedetailleerd kunt vertellen. Nogmaals doorgevraagd over uw betrokkenheid bij de organisatie van de betogingen stelde u dat u spandoeken hielp maken en mensen warm maakte om mee te betogen (CGVS, p. 14). Uw oppervlakkige verklaringen kunnen niet overtuigen.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat u zeer weinig kon vertellen over de betogingen. U kwam steeds niet verder dan te herhalen dat er door de Vietnamese autoriteiten geweld werd gebruikt tegen de betogers. Verder kon u aangeven dat de betogingen in september 2016, november 2016 en maart 2017 plaatsvonden met telkens een aanwezigheid van 2000 betogers (CGVS, p. 12 t.e.m. 14). Dergelijke informatie is echter makkelijk terug te vinden op het internet. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan niet u worden besloten dat u een prominente rol speelde in de organisatie van de betogingen en evenmin tijdens de betogingen. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat de Vietnamese autoriteiten specifiek u viseerden.

U kon sinds maart 2017 (de laatste betoging waaraan u deelnam) tot uw vertrek uit Vietnam zonder problemen in het huis van de kerk verblijven. Indien de Vietnamese autoriteiten stappen tegen u wilden ondernemen hadden ze hiertoe alle kansen. Volgens uw verklaringen liet de pastoor weten dat u in gevaar was. U kon echter niet uitleggen waarop de pastoor zich baseerde (CGVS, p. 15).

Ten derde kon u niet aannemelijk maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van uw geloof. Uw motivatie om deel te nemen aan de betogingen was omdat u als katholiek werd onderdrukt door de regering (CGVS, p. 11). Wanneer u werd gevraagd om deze zaken te concretiseren, kwam u niet verder dan te stellen dat de politiemannen op allerlei vlakken moeilijk doen. Er werd tot twee keer toe gevraagd om te vertellen over specifieke gebeurtenissen. U kwam opnieuw niet verder dan algemeenheden (CGVS, p. 11 en 12). Uiteindelijk kon u enkel aanhalen dat u één keer werd tegengehouden met uw voertuig en dat u tijdens de betogingen werd geslagen omwille van uw geloof (CGVS, p. 12). Nergens blijkt uit uw verklaringen dat de door u beweerde onderdrukking ten aanzien van u dusdanig ernstig zou zijn geweest dat deze kan gelijkgesteld worden aan vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Conventie. Dat de betogers geconfronteerd werden met geweld van de Vietnamese autoriteiten omwille van hun geloofsovertuiging is een blote bewering die u niet wist te staven. Bovendien hebben de autoriteiten geen verdere stappen

ondernomen tegen de pastoor van uw parochie. Hij wordt enkel in de gaten gehouden en mag het land niet uitreizen (CGVS, p. 15). Volgens uw verklaringen sprak de pastoor de betogers toe (CGVS, p. 14). Indien de Vietnamese autoriteiten effectief de katholieken willen vernietigen, zoals u beweerde, kan worden aangenomen dat ze concrete stappen ondernamen tegen de pastoor, wat ze niet deden (CGVS, p. 12).

Ten vierde kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde omwille van uw politiek engagement na uw vertrek uit Vietnam. Uit uw verklaringen bleek dat u éénmalig een betoging bijwoonde in Berlijn in het jaar 2019 (CGVS, p. 3 en 17). Dat u op basis van één betoging in Duitsland door de Vietnamese autoriteiten zou worden gevisieerd kan niet worden gevolgd. Bovendien nam u contact op met de Vietnamese ambassade om een paspoort aan te vragen. Dit paspoort werd afgegeven op 23 maart 2020, na uw deelname aan de betoging in Berlijn."

4.1.9. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad dan ook bijgetreden. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen dienstige argumenten aanbrengt om deze beoordeling te weerleggen of te ontkrachten. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Vietnam kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of aanvullende nota enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug

te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES